

[Nørgaard Sørensen]

Hvorfor denne sag nu skal, jeg havde nær sagt kompliceres yderligere eller måske trækkes i langdrag, ved vi ikke, og derfor fremsatte vi vores eget forslag. Vi ønsker altså ikke at trække denne sag i langdrag. Med lidt god vilje kan den naturligvis forsinkes, måske i op til flere år, under påskud af, at man nu skal forsøge sig frem og bruge tjenestemandsløven og andet, som har været nævnt fra ministerens side, eller hvad man ellers kunne finde på. Men vi synes faktisk, at den brede enighed, der var i kirkeudvalget, dengang vi skrev beretning i 1981, og også den positive stemning over for i det mindste et lovforslags fremkomst i foråret 1982 nu burde medføre en realitetsbehandling af forslaget.

Vi havde gerne set, at kirkeministeren selv var kommet med et lovforslag, der enten var identisk med dette, eller som i alt fald var et lovforslag om samme emne, men måske med nogle ændringer, som kirkeministeren havde fundet det for godt. Det havde vi også syntes var udmærket.

Vi har altså ingen grund til at håbe på, at vi skal tørske langhalm omkring dette i længere tid, og derfor vil jeg gerne slutte med at sige, at vi fra socialdemokratiets side ønsker, at denne sag færdigbehandles og afsluttes i denne folketingssamling. Vi synes ikke, den har så megen vægt, at den kan tåle flere års og flere samlings diskussion, netop på baggrund af den diskussion, som vi er nogle der ved er foregået i kirkeudvalget gennem de sidste par år.

Mette Madsen (V):

På venstres vegne skal jeg med ministerens sprogbrug sige, at vi er enige et stykke hen ad vejen.

Hvad besættelsen af domprovstestillinger angår, er vi enige i kvalifikationskravet, og vi er enige i, at menighedsrådene inddrages i beslutningsprocessen, sådan som det også er tilfældet ved besættelse af andre præstestillinger.

Med hensyn til den foreslåede procedure ved besættelsen af provstestillinger mener jeg, at vi i udvalget bør se på, om det skal være én repræsentant for hver seks medlemmer i de pågældende menighedsråd, der skal udpeges til mødet med biskoppen – herom er der jo ikke enighed i det udvalg, hvis beret-

ning er grundlag for dette lovforslag – og jeg mener også, vi bør se på, om det kun er de valgte medlemmer af menighedsrådene, der er stemmeberettiget ved udpegningen af repræsentanter til det ovennævnte møde.

Kirkeministeren sagde i sin tale, at fastsættelse af regler i disse udnævnelsessager ville kunne gennemføres rent administrativt efter forhandling med finansministeren i overensstemmelse med tjenestemandsløvens bestemmelse herom. Jeg var selv meget positiv over for den forsøgsordning, som ministeren skitserede i et samråd i kirkeudvalget for nylig; hvis vi havde fået en sådan ordning, kunne vi have høstet nogle erfaringer, så vi lige præcis vidste, hvordan vi en dag skulle lovgive på dette område.

Der er jo delte meninger om dette forslag rundt omkring i menighedsrådene, selv om deres repræsentanter i Lindegaardudvalget er gået ind for den model, vi ser her i dag. Jeg går ud fra, at der må være nogle hørings svar, som vi kan få at se i udvalget, og jeg går også ud fra, at vi vil få mange besøg fra de berørte parter under det udvalgsarbejde, som kommer nu.

Når ministeren så endvidere her i dag har sagt, at hun ikke mener, lovforslaget er vidtgående nok med hensyn til at begrænse ministerens egen indflydelse i disse afgørelser – og heri er jeg meget enig med ministeren – ser jeg frem til et engageret og meget spændende udvalgsarbejde.

Inger Harms (SF):

Da lovforslaget her er en genfremsættelse af L 199 fra sidste samling uden ændringer, skal jeg på socialistisk folkepartis vegne, akkurat som jeg gjorde sidste gang, udtrykke min positive indstilling til forslaget. Vi kan i SF kun være tilfredse med, at menighedsrådene bliver draget ind i proceduren omkring ansættelse af provster og domprovster, således at de får indflydelse på, hvilke personer de fremover skal arbejde sammen med.

Jeg var selv sidst inde på, at der var menighedsråd, der var betænkelige, ja, endda direkte imod, at de skulle få denne udvidede indflydelse, men lader man sig stille op til menighedsrådsvalg, må man indstille sig på, at der følger mere med end det udelukkende at beskæftige sig med sin egen lille andegård. Jeg føler ikke, at man skal være bange for at